

גליון 127  
פרשת  
תולדות

# ילתהי הצדיק



## ככה תבוא הגאולה

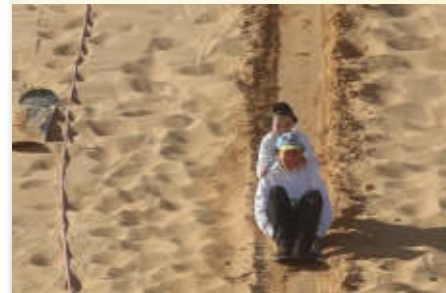
מדברי מורינו הרב שליט"א



## בעין העדשה



## טיול מספר 17 – ל' ניסן פ"ד



## רזאים ניסים

היינו מאוד מאוד דחוקים והחלטנו להעביר 50 ש"ח תרומה לילדי הצדיק בשביל שיעזור ה' וירחיב לנו

יום למחרת ניגש אלי חבר שאין לי כמעט קשר איתו ונותן לי מעטפה

במעטפה היה 4000 ש"ח, זה היה הרחבה בדחקות שהיינו בה.

ראיתי בעיניים, את מאמר חז"ל: "הרואה שמזונותיו מצומצמין יעשה מהם צדקה".

ר' נתן מפרסלב היה מחכה לבין המצרים שייכל לבכות לה'. כי בבין המצרים אומרים תקוון חצות בחצות היום, אפשר לבכות אפילו באמצע היום.



ואומר ר' נתן שרק כד מביאים את המשיח על ידי שיושבים על הארץ, בוכים על החרבון.

ר' נתן אומר, אתה רוצה להביא את בית המקדש, להביא את ירושלים?

אתה צריך לדעת שאתה

מתאבל על ירושלים, אתה רואה את הצער של ירושלים. ירושלים היא בזויה, מפקרת. אתה רוצה להביא את משיח צריך לשבת על הארץ בחצות הלילה ולבכות ולהתאבל.

על מה להתאבל? על העברות שלי! להאמין שאני מחריב את בית המקדש, רק אני.

להתאבל על ירושלים ולפשפש במעשי, אני לא שומר את העינים, אז אני מחריב את ירושלים. יש רוח טמאה על ירושלים, כי כל אדם לפי החטאים שלו, ככה בכל דור ודור יש לו חלק מחרבון בית המקדש. כשאדם מפשפש במעשיו ותולה את החרבון בעצמו, והוא ישפוט את עצמו, רק ככה תבוא הגאולה.



## דבר המשיגיה

### לדים צדיקים ומתוקים

### שלום וברכה!

אנו נמצאים בימי בין המצרים, הזמנים שבהם נחרב בית המקדש, זמנים שבוכים ומצטערים על חרבון הבית. הרבה פעמים אנהנו חושבים לעצמנו, באיזה אופן זה קשור אלי?

והתשובה: מבאר שכל מי שהתאבל ויבכה על חרבון בית המקדש, הוא יזכה לשמחה בשמחה של בננו הבית.

יוצא שעצם הצער על החרבון, זו היא תחלתה של השמחה הגדולה העתידה!

כשאני עושה תשובה ומתחרט על מעשים שאינם טובים, שמעכבים את הגאולה, בזמן, אני נהיה חלק מהשמחה הגדולה והעתידה לבוא בקרוב, כשיבנה הבית המקדש.

וכמו שאומר הנביא בישעיה נס"ו – (י): "שישו אתה משוב" מי הם והיו אלו שישמחו ויששו עם ירושלים הבנויה? ממשיך הנביא ואומר: "כל המתאבלים עליה!".

בברכת א גוט שבת,

המשיגיה נפתלי ביק.

**תקציר:** חיים מספר לר' שמשון את כוונתו האמתית בנסיעה ללונדון, לקנות סוסים שלא כחוק. ר' שמשון הודיע לו שהוא לא יעשה כזאת והוא לא יסכן את אחינו שבלונדון.

**חיים** קפץ ממקומו.

"אוי כי לקחתיך אתי", קרא, "למה לא השארתיך אצל הביצה שנולדה ביום טוב ואצל השנים שאוחזים בטלית, וכיוצא באלו... יחולדה שגררה את החמץ או בהמה המקשה לילד".

הה הה, מה אתה מבין בעסקים? הנשמע כזאת שיתחשב אדם לגבי עסק בגורל אחרים? שיציג בכלל שאלה פרט לזו מה אפשר להרויח? טוב שלא ספרתי לך את האמת: רק לצון חמדתי לי: אין בדעתי בכלל לקנות סוסים".

**"דבר זה משמחני מאד. בכל זאת אבקש את רבה של לונדון להזהיר את יהודי לונדון מפני עסק מסוכן כזה".**

אף על פי שאני מודיע לך כי לא עלה כזאת בדעתי? כלום אינך מאמין לי?"

**"לא, איני מאמין לך".**

"הא לך אדם כפוי טובה! אח רע! בלעדי היית מת מכבר ברעב, ועתה ברצונך להמיט עלי אסון ולסכל את תכניותי?"

**"שמע לי חיים, אינני כפוי טובה וגם לא רע לב. אולם כל הטובות שגמלת עמדי, לא תרשינה לי להסכים כי על ידיך יתגולל אסון על אלפי משפחות. האם עלי לראות בשוויון לב, כיצד עסקיך גורמים לרדיפת וגירוש יהודים. אני, שיש בידי למנוע זאת, אחשה ולא אדבר?"**

"דע לך, כל רכושי ורכוש חברי תלויים בהצלחת נסיעה זו, עד שאסכים כי תסכל את תכניתך, אבחור לחנוק אותך במו ידי".

**"אתה איש איום, אחי, ופיך פוצה דיבורים, שגם בלעדי ביצועם פשע רב הוא לבטאם".**

"תיווכח לדעת, כי המעשה לא יבושש לבא אחרי הדבור".

**אם כן תפלתי, שלעולם לא נגיע לחוף אנגליה ולא נראנו בעינינו".**

# השור היהודי

סיפור בהמשכים | פרק ה'



קול רעם אדיר שיסע את ויכוח האחים. בהיותם שקועים בשיחתם, לא שמו לב לסערה הכבדה שהתקרבה. כעת בקעו רעמים וברקים בלי הרף. הסערה יללה וגעשה על פני הים וטלטלה את הספינה הלוך ושוב. הגלים גאו בממדים מבהילים. הספינה עלתה השמימה וירדה תהומות, האחים מהרו אל הסיפון.

כאן התגלה לפניהם מחזה מבעית. המפרשים היו קרועים, התורן נשבר, המשיטים ישבו על הספסלים, מיואשים, חבקו את ידיהם ופניהם מחויירות כסיד.

"התפללו" קרא רב החובל אל האחים, "התפללו אל האלקים, כי ישכך את הסער, ולא - כולנו אבדנו".

רבי שמשון עמד שאנן והתבונן בים הסואן אחוז הרהורים. אחיו הסתכל בו בזוועה.

"אתה קללת אותנו", גמגם. "משפטך הבלתי שקול דן את כולנו לאבדון".

**"מי אמר לך" ענה רבי שמשון בבטחה, "כי היה זה משפט בלתי שקול? טוב מותי ביד ה', מאשר להחנק בידך".**

חיים נפל אחוז יאוש לרגלי אחיו.

"סלח לי", קרא, "סלח לי על דברי הרשע. אל תבא במשפט חמור עמי. לעולם לא הייתי פוגע בך בידי. רק איימתי עליך כדי להבהיך. התפלל נא אל ה' ויסיר ממנו את הסער ולא נמות בגלי הים".

**"ואם נעלה על חופה של אנגליה?"**

"אז אעשה הכל כפקודתך. אנא אל תתמהמה, שוע אל ה'. מה ממך יהלוך אם תמות? הרי מובטח אתה בחלקך בגן עדן. לא כן אנכי אשר בזיתי לפני שעה קלה את התורה, חטאתי, פשעתי".

הוא פרץ בבכי מר והטיח בידיו על לבו.

**המשך בשבוע הבא בע"ה.**



○ מי שצריך לסגן מים מתולעים או קסמין וכדומה, מתר לסגנן על ידי מטלית המיוחדת לכך,

משום שאין מקפיד עליה ולכן אין סוחט את המטלית.

מלוקט משולחן ערוך ומגדולי הפוסקים

ל"ט מלאכות שבת



○ אם נשפכו מים על המפה, יזהר שלא לגרום בלח שלא יבוא לידי סחיטה, רק יסיר את המשקה שצף מלמעלה על המפה.

○ אסור לנגב במפה כוסות שפיהן צר, כשהיה בהן מים או יין ושאר משקים, כיון ששפירים טפות ומחמת המפה נסחטין המשקים ששפארו בכוס.







# זאתה יעמדו על הפרק

על אשר נדב ליבם אחת  
לישרו חלק במפעל הגדול  
"חברת ילדי הצדיק"



## לקוטי עצות

יראה

ד. מי שרוצה לטעם טעם אור הגנוז, הינו סודות התורה שיתגלו לעתיד, צריך להעלות מדות היראה לשרשה, וזה זוכין עלידי משפט שהוא בחינת התבודדות ושיחה בינו לבין קונו, שפמך של לבו לפני השם יתברך ושופט ון את עצמו על כל עסקיו, ובזה יסיר מעליו כל הפחדים ויעלה היראה מנפילתה. כי כשאין האדם דן ושופט את עצמו, אז דניו ושופטיו אותו למעלה. ואזי הדיו נתלבש בכל הדברים, וכל הדברים שבעולם נעשים שלוחים למקום, לעשות בזה האיש משפט כתוב, היינו שייכול לקבל עניו ודינו עלידי כל הדברים שבעולם. כמו שראוין בחוש כשמגיע להאדם איזה דין ויסורין חיו, על פי רב הם פאים עלידי סבה קלה עלידי דבר קטן, שלא היה עולה על הדעת שיעלדי דבר קטן כזה יתגלגל לו חולאת ויסורים פאלה חיו. אך כל זה מחמת שהדיו שיעליו מלמעלה נתלבש בזה הדבר, כדי לעשות בו המשפט המגיע לו.

וכל זה כשאין האדם דן ושופט את עצמו בעצמו, אבל כששופט את עצמו בעצמו כנ"ל, אזי נתבטל הדיו שלמעלה. ואינו צריך להתירא ולפחד משום דבר, כי אין דינו מלבש בהם. כי כבר בטל מעצמו הדינים עלידי שדן את עצמו בעצמו, ואין היראה מתלבשת בשום דבר לעורך את האדם כי הוא בעצמו נתעורר. ובזה מעלה את היראה לשרשה שיהיה לו רק יראת ה' ולא יראה אחרת. ועלידי זה יזכה לאור הגנוז.

## אנשי הצדיק

ימי מוהר"ת ח"ב - ב'

ואחר כך סמוך אחר שאמר התורה שאלתי אותו זכרונו לברכה מה פונתכם בזה שאמרתם שעקר הוא ארץ ישראל! וגער עלי וענה ואמר, פונתי כפשוטו את ארץ ישראל הזאת עם אלו הפתים

(ואמר בלשון אשכנזי בזה הלשון, איך מיון טאקי דאס ארץ ישראל מיט די שטיבער מיט די הייער)

הינו שכל פונתי כפשוטו שצריך כל איש ישראל לבוא לארץ ישראל הגשמי הזה, שמישב באלו הפתים והחצרות העומדים שם בצפת וטבריה ושאר מקומות ארץ ישראל כי כל המצוות צריכין לעשות כפשוטו דיקא ואי אפשר לזכות אל הקדשה כי אם על ידי ארץ ישראל הזה הידועה לנו שישאל נוסעים לשם:

### רפואה שלמה

יחזיק בן אילה. משברת אושיו אשר בן מרגלית. מיכל בת פיה דיהרה. חיה בת מלנה. אודל בת אילנה. ור' בן אידל. מאיר פיסחה בן צימור צינא.

### הצלתה

יחזיק בן אילה. משברת אושיו אשר בן מרגלית. מיכל בת פיה דיהרה. חיה בת מלנה. אודל בת אילנה. ור' בן אידל. מאיר פיסחה בן צימור צינא.

### זרע של קיימא

אביה בן שרה. פשויה מיכל בת דיה. וחסן בן יחזיק ווורח' זאלן.

### זיווג הגון

חיה בת מלנה. פיסח בן יחל חיה. דוד בן צביה.

### לעילוי נשמות

יחזיק בן סעדי' יחזיקה.

## מעשה - להלכה

סיפור שבועי בעקבות ההלכות הנלמדות השבוע ברמב"ם



מושיקו לרב, אמר לו שדבריו משמחים אותי ושאל אם יש ספר כלשהו שהרב יוכל להשאיל לו. הרב שמח והפקיד בידי מושיקו ספר על מהות השבת והלכותיה.

מושיקו חזר לתאו והחל לקרוא על השבת וסגולותיה. הוא קרא בעיון, ולפתע קפץ מאושר וצעק משמחה. חבריו לתא חשבו שהשתגע ושאלו אותו: "מה קרה?"

מושיקו ענה: "זה לא עניינכם. זה שייך רק אליי, לא אליכם."

מושיקו קרא בספר שאם ישמרו ישראל שתי שבתות - מיד ייגאלו, ולתומו חשב שהוא ישמור שתי שבתות ומיד בסיומן ייגאל ויצא מהכלא. הוא שמח והחל ללמוד בעיון את כל ההלכות של שמירת השבת. הוא מיעט בשינה ושינן את ההלכות כל העת.

המשך בשבוע הבא בע"ה.

מושיקו גדל בארצות הברית. ארצות הברית מכונה: "ארץ האפשרויות הבלתי מוגבלות", אבל בשביל מושיקו ארצות הברית - המקום שבו הוא נולד והתחנך - היא ארץ של חלום בלהות. מושיקו גדל בשכונות פשע וגדל לצד אנשים בריונים ואלימים. אף שמושיקו ידע שהוא יהודי ויש מדינה בקצה העולם ששמה ישראל, הוא מעולם לא ייחס חשיבות לעובדה הזאת וחי את חייו ללא הקפדה על שמירת תורה ומצוות.

באחד הימים קבר מושיקו לחבריו כדי לבצע פשע נתעב שבסופו קיוו להתעשר, אך מחשבות לחוד ומציאות לחוד. הפשע שמושיקו תכנן עם חבריו נכשל ואף הסתבך, ובסיומו תפסו שוטרי ארצות הברית את מושיקו, אזקו אותו והובילו אותו לתחנת המשטרה. נערך משפט פדרלי, ובסיומו נפסק שמושיקו יהיה אסיר במשך חמש עשרה שנה בכלא האמריקאי. מושיקו השלים עם מר גורלו והוכנס לתא שהיה מאוכלס בפושעים מסוכנים. מושיקו, שהיה רגיל להסתובב עם אנשים מסוג זה, לא פחד מחבריו לתא ואף שרד בכלא האמריקאי.

לאחר חודשים אחדים אמר מפקד הסוהרים למושיקו שמכיוון שהוא יהודי יש לו אפשרות להיות נוכח בשיעור תורה של יהודים, ואם הוא מעוניין להשתתף בו - עליו לפנות לסוהר הראשי. מושיקו שמח מההזדמנות לצאת קצת מהתא הצפוף ונרשם לשיעור תורה. בשיעור הראשון בלע מושיקו כל מילה וציפה בקוצר רוח לפעם הבאה שהרב יגיע. בסיום השיעור השני נגש



יחי רצון מן קדם אבותינו די בשמאי שהוכיחו בזכות הכל פיהם של תינוקות של בית רבן שאין בהם חטא לכל הישועות ברחמינו

- חברת תקוני הכללי בשבת 17:00 - 18:00
- חברת אבות ונשים בשבת 18:00 - 19:00
- התכנית הנבואית מנחת החל 17:20 - 18:40
- חברת תקוני הכללי והלכה 19:20 - 20:00

כלם מוסמכים לטא באק אישי. מטעם קראותכם המשגיח



# לחשקיע הבה

## חמש אפשרויות לתרום לילדי הצדיק

<p><b>אשראי טלפוני</b></p> <p>חייגו עכשיו: 02.532.532.4 שלוחה 2</p>	<p><b>לידי המשגיח</b></p> <p>הרב נפחלי ביק הי"ד 052.715.6621</p>	<p><b>בנדורים פלוס</b></p> <p>כתבו בחיפוש: ילדי הצדיק</p>	<p><b>בהוראת קבע</b></p> <p>קוד מוסד 27397 על שם "ילדי הצדיק"</p>	<p><b>בהעברה בנקאית</b></p> <p>בנק מרכנתיל 17 סניף 621 חשבון 099930 על שם "ילדי הצדיק"</p>
---	--	---	---	--

חורין הרב שליט"א בברכה ודיסטורית:

**חשבון הצדיק**

יחסי אברהם יצחק יעקב